

opbevaret sammenblandet med disse, finder man, at det hidtidige forbud mod forsendelse af brugt bivoks fra smittede bigårde i anden form end rensmellet blokivoks (jfr. lovens § 7, litra j) er mindre hensigtsmæssig. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet, og lovens § 8, nr. 4, foreslås derhos begrænset til en regel, der forbyder forsendelse af brugte tavler og uafsmeltet bivoks på en sådan måde, at bier kan få adgang til indholdet eller derfra flydende foder og honning.

Iøvrigt tillader man sig at henvise til nedenstående bemærkninger til de enkelte ændringsforslag:

Til § 1.

Medens § 1 i lov nr. 215 af 12. april 1949 i den oprindelige affattelse foreskriver ensartede regler for ondartet bipest, åben bipest og stenyngel, har man i den foreslåede ændrede formulering af § 1 tilkendegivet, at der, jfr. den foreslåede ændrede affattelse af § 7, indføres forskellige forskrifter for behandling af ondartet bipest og stenyngel på den ene side og åben bipest på den anden side.

Med hensyn til åben bipest bemærkes, at landbrugsministeriet i forbindelse med gennemførelsen af skærpede bestemmelser vedrørende bekæmpelse af ondartet bipest, åben bipest og stenyngel i bekendtgørelse nr. 142 af 16. april 1952, § 6, har bestemt, at tilsynsmanden, når han i en bigård har konstateret den mindre farlige sygdom åben bipest, skal meddele biernes ejer eller dennes repræsentant pålæg i overensstemmelse med en af statens bisygdomsnævn udarbejdet vejledning om, hvorledes sygdommen bedst kan bekæmpes, og en frist, inden hvilket arbejdet skal være udført. Endvidere indeholder landbrugsministeriets bekendtgørelse i samme § 6 en bestemmelse om, at tilsynsmanden skal udføre de nødvendige arbejder for ejers regning, såfremt ejeren ikke kan eller ikke vil udføre disse.

Baggrunden for disse bestemmelser var ønsket om at forbeholde de midler, der af staten stilles til disposition for sygdomsbekæmpelsen, til foranstaltninger mod de farlige sygdomme hos bier. Åben bipest kan bierne normalt selv udrense, når biavleren hjælper dem til at yngle stærkest muligt og ikke giver dem for meget plads i stedet. Det fandtes derfor forsvarligt at overlade bekæmpelsen af åben bipest til de private biavlere

i overensstemmelse med den af statens bisygdomsnævn udarbejdede vejledning. Den ved landbrugsministeriets bekendtgørelse af 16. april 1952 gennemførte ordning findes forsvarlig og foreslås optaget i lovens bestemmelser, jfr. nedenfor i bemærkningerne ad ændringsforslagets § 7 litra l.

Visse former for åben bipest („stinkende bipest“), der i nogle jyske amter har vist sig vanskelig at bekæmpe, bør formentlig behandles på samme måde som ondartet bipest. Da det imidlertid ikke er et for hele landet fælles problem, findes det mest formålstjenligt at henskyde afgørelsen af, om sådanne særlige lokale foranstaltninger er nødvendige, til landbrugsministerens afgørelse efter lovens § 10.

Til § 2.

Efter at statens bisygdomsnævn har overtaget ledelsen af bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier, er antallet af tilsynsmænd bragt op til ca. 600. Bestyrelsen for en af tilsynsmændene dannet forening, der har tilslutning af ca. halvdelen af tilsynsmændene, har stillet forslag om, at et medlem af statens bisygdomsnævn udnævnes efter indstilling af tilsynsmændenes forening. Endvidere har de 25 bisygdomsinspektører dannet en forening. Af praktiske grunde findes det ikke ønskeligt at forøge antallet af medlemmer i statens bisygdomsnævn, men man finder det hensigtsmæssigt, at den ene af Danmarks Biavlerforenings repræsentanter indstilles af foreningen efter forhandling med bisygdomsinspektørernes og tilsynsmændenes foreninger:

Til § 3.

Da bisygdomsinspektøren har ansvaret for uddannelse af tilsynsmænd og normalt selv leder bisygdomskursus for disse, har man fundet det naturligt, at det udtrykkelige anføres, at bisygdomsinspektøren skal afgive indstilling om autorisation af nye tilsynsmænd.

Til § 4.

Ved den ændrede affattelse af stk. 2 åbnes der adgang til, at bisygdomsinspektøren kan overlade undervisningen til en anden kvalificeret lærer på inspektørens ansvar.

Den ændrede affattelse af stk. 3 skyldes en henvendelse fra Danmarks Biavlerforening og tilsigter at undgå sammenkaldelse